

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

δια σιζων ηρωικων.

ΑΡΟΛΙΝΑΡΙΙ

INTERPRETATIO PSALMORVM;

versibus Heroicis.

Apud Ioannem Bene natum.

PARISIIS, M. D. LXXV.

A Polinarius ex Laodicea Syriæ, temporibus Constantini & Iuliani Apostatæ, vsque ad Theodosiū maiorem, æqualis Gregorij & Basilij, Cappadocum illorum admirabilium. Fuit autem notus utrique, & Libanio Sophistæ, & aliis. Hic non modò grammaticus & poëta dexter, sed multo magis etiam in philosophia fuit exercitatus, & orator insignis. Soluta oratione contra impium Porphyrium scripsit libros XXX. & versibus heroïcis totam Hebræorum scripturam persecutus est. Epistolas item scripsit, & multos in sacram Scripturam commentarios. Apolinarij etiam Philostorgius in sua historia mentionem fecit, hoc modo: Apolinarius, inquit, iis temporibus Laodiceæ in Syria florebat, & Basilius Cæsareæ Cappadociæ, & Gregorius Nazianzi, qui eiusdem Cappadociæ locus est. Hi tres viri tum homouision contra heterouision defendebant: longo interuallo superiores iis omnibus, qui & prius & post, ad meam vsque ætatem, causam eandem egerunt, vt puer præ iis indicaretur Athanasius. Nam & in profanis hi literis maximos progressus, & sacrę Scripturę lectione, ex promptaque memoria, magnum habebant vsum: præsertim Apolinarius, qui & Hebræam linguam intelligeret. Atque etiam quilibet eorum in suo genere plurimum stylo valebat. Apolinarius scribendis commentariis longè præstabat: Basilius in genere demonstratiuo erat splendidissimus: Gregorij autem cum vtroque comparata oratio, altiorem tenebat locum: nam & Apolinario dicendo vberior, & Basilio grauior erat.

R. 241.081

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

Απολιναίειος λαοδικεὺς τῆς Σουείας, γεγονώς ἐν ἡμέραις Καρ-
 σανπίου καὶ Γουλιέλμου τοῦ ἑξουσιασίου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεο-
 δουίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ ὀκτὼ Καρπα-
 δοκίας Σαυμαζοιδρῶν· ἐγένετο δὲ πῶλεμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβα-
 νίς τοῦ Θουδου, καὶ ἄλλων ἱκανῶν· ὅσα ἕ μόνον γεαμμάπκος καὶ τὰ ἐς τὴν
 πίνον διέξιός, ἀλλὰ πολλὰ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ
 ῥήτωρ ἰὼ ἀμφιδέξιός. ὅσα ἔγραφε καταλογάδιον καὶ Γορφυεὺς τοῦ
 δουαπτοῦς πόμοις λ. καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν πῶσαι πλὴν τῆν ἑβραίων γεα-
 φλιώ. ἔγραφε δὲ καὶ ἑπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γεαφλιώ ὑπο-
 μνήματα. τῶ δὲ γε Απολιναίου καὶ Φιλοσόργιος μνήμιον πεποίηται
 ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἰσοεία, καὶ φησιν, Απολιναίειος γὰρ ἠκμαζε κατ'
 ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ λαοδικείᾳ τῆς Σουείας, καὶ Βασίλειος ἐν
 Καρδορέτῃ τῆς Καρπαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῶ· σαθ-
 μός δὲ ὅσα ὁ τόπος ὅτι τῆς αὐτῆς Καρπαδοκίας. Τρεῖς δὲ ἄνθρωποι ἀμύδρις
 πότε τῶ ὁμοιοσίᾳ περιουμάχου καὶ τῶ ἐπρονσίᾳ, μακρῶ πάντας πα-
 ρειγόντες τοὺς πρεσβύτεροι καὶ ἕστεροι ἀχρεῖς ἐμοῦ τῆς αἰρέσεως περ-
 σταίτας, ὡς πᾶσι παρ' αὐτοῖς κρινθῶσαι τὸν Ἀθανάσιον· τῆς τε γὰρ
 ἕξωθεν καλουμένης παιδείσεως ὅτι πλείστον ἄντι περιεληλύθησαν, ὅ
 τῶ ἱβρῶν γεαφλιῶν ὅποσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ πλὴν πρεσβύτηρον μνήμιον
 ἐπέλεξεν, πολλὰ εἶχον πλὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστα γε αὐτῶν, ὁ Απολι-
 ναίειος· ὅσα γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραϊδος δὲ ἀλέκτου ἐπαίειν οἶος
 τε ἰὼ· καὶ μὴ καὶ συγχεαφει ἐκάστος ἐς τὸν αὐτὸν ἕσπον,
 ἰὼ ἰκανώτατος· τῶ μὲν γε Απολιναίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν
 εἶδος τῆς λέξεως μακρῶ ἀεὶσα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανη-
 γεύσει λαμπερότατος ἰὼ· τῶ δὲ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμ-
 φοτέροις ἕξισταζοιδρῶ μίξω βάσιν εἰς συγχεαφλιώ εἶχαν ὁ λόγος
 καὶ ἰὼ εἶπειν, Απολιναίου μὲν ἀδρότερος, Βασιλείου δὲ σαθρῶτερος.

APOLINARI INTERPRETATIO
in Psaltem.

PSALMVS I.

Dauidis Prophetæ & Regis carmen.

BEATVS nō abulauit ī priorū ī cōsilio,
Neque vestigium firmavit scelestissi-
mis viis,
Neque perniciosis sedibus sedit cor-
ruptorum.

Sed habet diuinæ eorū consentiens legi,

† Diuinam noctesque & dies legem canens.

Erit veluti planta in aquosis semitis,

Tempestiuum producem suum dulcem fructum,

Perpetuò foliis intonsis virens.

Omnia ipsi dirigantur prospere quæcunque faciet.

10 Non tales sunt improbi, nunquam tales:

Sed pulueri similes, quem vtique terræ perdidit ventus.

Itaque in iudicium nunquam resurgent scelerati.

Neque vtique peccatores prudentum cōsiliis iustorū.

Ideo piorum Rex viam nouit iustorum.

15 Idcirco miserorum generatio radicitus peribit.

PSALMVS II.

Inscriptione psalmus repertus est absque,

Coniunctus autem apud Hebræos versibus:

Veruntamen secundus est Dauidis in pulsibus;

Quonia apud ipsos in honore habetur hac absque.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΑΓΓΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμός α.

Δαυίδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Λεως οὐ πτόρβεται δευσε-
 βέων ἐνὶ βουλή,
 οὐλ' ἴχθος ἐσκήριξεν ἀγίτρωτά-
 ποιαι κελεύθοις,
 οὐδ' ὄλοῆς ἐδροσιν ἐφίξετο
 λυμαιτήρων·
 ἀλλ' ἔχεν ἠιδίω κραδίλω συμ-
 φραδμονα θεσμῶ.

- § Σκαυέσπον γύκλιας τε καὶ ἤματα θεσμὸν αἰείδων.
 ἔασεταμ οἰά τῶρ ἔργος ἐφ' ὑδροηλοῖσι κελεύθοις,
 καμέλον ἀντέλλον σφέτεροτ μελιηδέα καρπὸν,
 γαλεμέως φύλλοισιν ἀκείρεκόμοισι τεθιλόσ.
 πάντα οἱ ἰδύνοιτο κατ' ἡρέος ὄασα τελέασει.
- 10 οὐ πῶσι γεζάασιν ἀτάδαλοισι, οὐ πτε τοῖσι·
 ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, πλώ εἰς χθονὸς ὠλεσ' αἰήτης.
 ὕνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέ ποί ἀρσησονται ἀλεῖται,
 οὐδ' ἀρ' ἀμδρπίνουσι πινυτῶν βουλήσι δικαίων·
 οὐνεκεν εὐαρέων βασιλεις' πάτον οἰδέ δικαίων.
- 15 ὕνεκα δευτήτων ἡμεῖ προφτελυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμός β.

Επιγραφήσ ὁ ψαλμός θυρέθη δίχα,
 ἠγαμδρός ὃ τοῖς παρ' ἑβραίοις εἴχοις·
 ἀλλ' ὡς ὃ δευτέρωσσε Δαυίδου κρόπις,
 ἐπὶ παρ' αὐτοῖς ἔεται τῶτης δίχα.

Α

CANTICVM SEMPER VIRGINIS
& deiparæ Mariæ.

Dominum altissimum magnificat anima mea.
Et in seruatore deo meus spiritus exultauit.
Quia modestiam humilis respexit ancillæ.
Ex hoc nunc generationes omnes me dicent beatã.
Omnipotens enim qui est, mihi mirabilia fecit.
Huius sanctum & terribile & inclytum nomen est.
Et piè illum timentes comitatur
A generatione in generationem misericordia im-
Porti suo brachio potentiam fecit. [mensa ipsius.
Facilè enim dissipauit elatos & superbos.
Facilè de auratis sedibus deturbauit potentes.
Facilè illustres minuens, exaltauit obscuros.
Et esurientes veris impleuit bonis.
Et prius diuites, inanes dimisit inopes.
Israëlem suū deū noscentem liberauit filiū (siue seruū)
In æternum memor clementiæ blandæ suæ.
Sicut nostris patribus pollicitus est, locutus
Abraamo patri & semini eius in secula.

CANTICVM SANCTI ZACHARIÆ.

Dominus celebrandus deus laudandus Israëlis.
Quia respiciens liberauit populum suum.
Et erexit cornu salutare nobis desiderabile.
Præsertim Dauidis chari sibi serui in domo.

ΤΑ ΕΓΘΟΜΕΝΑ ΜΕΤΕΦΡΑΣΑΤΟ

Ν. Γυλωνιος.

ΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΕΙΓΡΑΘΕΝΟΥ ΚΑΙ

θεοτόκου Μαείας.

ΚΥερον υψισον μεγαλιζεις θυμος εμυος
 η ο επι τη σωτηει θεω μου πνευμα γρηθεν
 επι βοσροσυλω χαμαλης επιβλεψατο εμοης
 εκ του κυ ημεα πασα μη ρεοτοι μαχησαν
 παντοκρατωρ γαρ εων εν εμοι σταμασα τελευσε
 τε η ακρον φοβρην τε και εσκλυτον σωου ετοχη
 και τοις δυσθεεως κεινον εθμοιοισιν οπηδει
 εκ ημεης ημελιωσι ηεντους απιελτος αυτη
 θαρσαλεω μη εοιο βραχίονι καρπος ετευξε
 ρεια γαρ εως εδασεν μεγαλαυχεας η η αζερωχοις
 ρει ετο σπυ χειροτων τωκων εσρεψα διωτατας
 ρεια η σειληκοις μινυτων υψωσεν αδηλοισ
 και τοις πεταλοισ ετεων ανεκρησεν εαωκ
 τοις παρος αφνεοις κενουσι απεπιμψαν δωλοβοις
 Ισραηλον εοιο θεεφρονα ρυσετο παιδα
 ανδικεως μνηρθον ηεοιο περοσηεος αυτου
 ως ποτε τοις ημεδ περογνοισιν υπεολετο φησας
 Αβραάμω πατει και τη σπυρματι νωλεμεις αυτη

ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΚΥελοσ υμνικτοσ, θεοσ αινετοσ Ισραηλου,
 και οκα σκεψαι εμοσ λυτρωσατε λαον εοιο
 η ο η ηρε κερας σωτηειον αμμι ποθρονον
 και μαλα Δαυιδου φιλου οί γε εα παντες εν οίκοσ